

EZELS

Geachte christenleiders, dominees, ouderlingen,

Hierbij een onverwachte brief van een ezelhengst. In het Frans noemen ze mij ook wel een 'baudet'. Ik ben een beetje moe van al het werken de laatste tijd en wil jullie daarom vragen om mij te helpen. Ik lijk eigenlijk een beetje op het beroemde stamhoofd Issakar, die ook wist wanneer het de tijd was om te werken en zich leende voor slaafse herendienst aan zijn volk. Het harde werk dat ik doe, doe ik namelijk niet voor mezelf, maar voor het Nederlandse volk. Ik was liever tussen de stallen blijven liggen, maar als het moet gebeuren sta ik klaar.

Jammergenoeg wordt mijn werk door de meesten van jullie niet op waarde geschat en vinden jullie me vooral een raar en koppig wezen. Wat jullie nu alleen nog niet zien, is dat ik juist heel koppig en sterk moet zijn, want er ligt veel werk te doen dat bijna niemand van jullie wil doen. Ik zwoeg desnoods door tot ik erbij neer val, want het kostbare land waarvoor ik werk, is liefelijk voor mij.

Jullie houding naar mij doet me denken aan een verdrietig verhaal uit mijn verre voorgeslacht. Een lieve, maar gelukkig ook heel koppige ezelvrouw had een zware last te dragen. Deze last heette Bileam. Bileam had de taak gekregen om woorden van waarheid te spreken en ook al had hij daarvóór veel vrome woorden gesproken, toch wilde hij de waarheid niet spreken toen het er echt op aan kwam. Daarmee diende hij het verkeerde volk en dat vond zijn Maker niet goed. Zijn Maker had daarom een Engel op hem afgestuurd met een heel groot zwaard om hem te doden. Bileam was alleen zo verblind door zijn eigen koppigheid, dat hij de Engel niet op de weg zag staan.

Ook al was mijn verre overgrootoma slechts een ezelin, zij zag de Engel wél staan en dacht dat ze samen met haar last, een zekere dood tegemoet ging. Maar ze wilde helemaal nog niet sterven en ook haar last was belangrijk voor haar. Daarom luisterde ze even niet naar hem en ging ze een andere kant op. Bileam vond dit heel vervelend en werd direct boos. Hij begon haar zelfs te slaan met zijn stok, terwijl ze alleen maar de veiligheid wilde opzoeken voor hen allebei. Hoe kon hij dit nou doen? Hij wist toch dat ze verder altijd goed naar hem luisterde?

Bileam sloeg haar meerdere keren en uiteindelijk ging mijn verre overgrootoma gewoon maar liggen, ze kon namelijk geen kant meer op en ze was te moe van het lopen, haar last en de onterechte slagen op haar rug. Gelukkig had ze dezelfde Maker als haar last en Hij gaf haar de kans om wat te zeggen. Ze werd helemaal niet boos op Bileam, maar ze vroeg alleen waarom hij haar sloeg. Ook al bleef ze heel beleefd tegen hem, toch werd hij nog bozer op haar. Als hij een zwaard bij zich had gehad, dan had hij haar zeker gedood, zei hij. Best wel raar toch? Hoe had hij het nou zonder zwaard kunnen opnemen tegen het gevaar op de weg vóór hem? Des te beter juist dat ze niet verder gingen. Nu snapte ze er echt niets meer van.

Gelukkig kwam haar Maker haar nog verder te hulp. Hij opende de ogen van Bileam, zodat ook hij zag dat zijn ezelin juist zijn leven had gered. De Engel vertelde Bileam dat hij het ook niet leuk vond dat Bileam mijn verre overgrootoma had geslagen, maar gelukkig was Bileam daarna niet meer boos en sloeg hij haar niet meer.

Zo zien jullie maar hoe mensenwezens die denken het beter te weten en ook beter zouden móeten weten dan een ezel, het soms toch mis kunnen hebben. Ook al zitten ze hogerop, waardoor ze verder zouden moeten kunnen zien, toch kunnen ze erg verblind zijn. Dat komt dan vaak omdat ze koppig zijn

en de waarheid niet willen spreken. En als zij het niet willen doen, dan kiest hun Maker gewoon iemand anders uit. Dat wezen mag best koppig zijn als een ezel, als hij maar sterk wil zijn en waarheid wil spreken, zelfs als hij daarvoor harde slagen moet verdragen.

Ook al werken veel van jullie me nu nog tegen, toch zijn er veel anderen onder ons volk die wel met mij meewerken. Ze zijn allemaal heel koppig, maar wel in het belang van de toekomst van ons land. Voor veel van deze wezens ben ik eigenlijk een soort heerser van het volk. In het Frans noemen ze dat ook wel een 'thierry'.

Ik hoop dat onze Maker snel jullie ogen opent voor het gevaar op onze weg. Jullie kunnen dan beter wel stoppen met koppig zijn, want dat is eigenlijk meer iets voor ezels. Ook al zet ik jullie voet misschien klem met deze brief, ik doe dat ook voor jullie. Willen jullie alsjeblieft stoppen met mij te slaan? We lopen echt allemaal gevaar!

Heel erg bedankt voor het lezen van deze brief. Ik ben per slot van rekening maar een eenvoudig wezen.

Hoogachtend,

Een vermoeide ezelhengst